

efter Lenslovens Forudsætning. Det drejer sig for disse 3 Godsets Vedkommende utvivlsomt om 70—80 selvstændige Husmandsbrug, som man staar for at skulle oprette, hvis Lenslovens Bestemmelser føres ud i Livet uden Hensyn til den Undtagelsesbestemmelse vedrørende Erstatningsjord, der er indført, ligesom man ogsaa af Hensyn til det Arbejde, der følger med Oprettelsen af disse 70—80 nye smaa Hjem, er interesseret i, at det bliver paa Egnen. For det førstnævnte Tilfældes Vedkommende, Øen Fænø, er Forholdet det, at der har meldt sig et tilstrækkeligt Antal Ansøgere til de Brug, der er Tale om at udstykke derovre. Jeg ved fra min Virksomhed i Middelfart Byraad, at man ogsaa der har behandlet og anbefalet adskillige Ansøgninger netop fra Folk, som ønskede at komme i Betragtning ved Fordelingen af Jorden paa Fænø. Det ærede Medlem Hr. Steen fremhævede, at naar man saa de Kaar, som Folk i Almindelighed levede under paa Smaaøerne, behøvede man ikke at nære nogen Bekymring for, at disse nye Smaaajordbrugere ikke skulde kunne klare sig paa Fænø. Man kan imidlertid ikke uden videre anstille en Sammenligning, Øboerne er jo i al Almindelighed, i hvert Fald i økonomiske Forhold, et konservativt Folkefærd, idet Ejendommene gaar i Arv fra Far til Søn o. s. v., og Besidderne i mange Tilfælde har Ejendommene omtrent gældfri, men noget lignende vilde jo ikke blive Tilfældet med de nye Brug, der skulde oprettes paa Fænø, da Brugerne jo vil komme til at svare til den Sum, som Jorden bliver ansat til i Værdi. Men paa den anden Side maa man jo forudsætte, at de Ansøgere, som er fra Egnen, og som har ansøgt om Jord paa Fænø, kender de Betingelser, de gaar ind til, og vel i nogen Grad maa antages at regne med, at en lavere Pris for Jorden paa Fænø end for tilsvarende Jord andetsteds og den Udsigt, der er til at drive noget Fiskeri, i væsentlig Grad, ja, maaske fuldt ud, kan opveje de Besværligheder, som der naturligvis i øvrigt er ved at skulle bo isoleret paa en lille Ø. For de øvrige Udstykningers Vedkommende kan der jo overhovedet ikke være Tale om Betænkeligheder, og det er da ogsaa mit Haab, at Statens Jordlovsudvalg, uden hvis Samtykke en saadan Ombytning neppe kan finde Sted, vil have Opmærksomheden henvendt paa de Forhold, der taler for, at

Udstykningerne finder Sted som paatænkt. Lenslovens Formaal maa jo antages ikke blot at være dette, at skaffe saa og saa mange smaa Brug til Stede, men ogsaa det, at skyde en Breche i de bestaaende Storbrug, at udstykke mindre og selvstændige Husmandsbrug fra de allerstørste Brug her i Landet. Den Voldsomhed, hvormed det ærede Medlem Hr. Steen talte om dette Spørgsmaal, tyder paa, at han ikke nærer ubegrænset Tillid til Jordlovsudvalget, for hvilket som bekendt det ærede Medlem af dette høje Ting Hr. Niels Frederiksen er Formand. Det er nu noget, som jeg skal overlade de to Meningsfæller at afgøre indbyrdes. Jeg vil kun udtale Haabet om, at Jordlovsudvalget meget grundigt vil undersøge de foreliggende Forhold, og dels ud fra de Grunde, jeg her har fremhævet, men naturligvis ogsaa ud fra det, at det gælder om at skabe de bedst mulige Kaar for de Brug, der nu skal oprettes, vil træffe en Afgørelse, der er heldig baade for den paagældende Egn og for de paagældende Husmænd.

Jeg vil gerne takke den højtærede Socialminister for en Bevilling, der i Aar er opført paa Finanslovsforslaget, og som omfatter Sindssygehospitalet i Middelfart. Den er paa 15 500 Kr. og er til Udvidelse af Køkkenet paa Hospitalet. Og den er nødvendig af flere Grunde, for det første for at kunne betjene Hospitalet, saaledes som det er i Øjeblikket, men dernæst for at det kan blive muligt at give Hospitalet en mindre Udvidelse. Naar denne Udvidelse af Køkkenet, der vil koste 15 000—16 000 Kr., finder Sted, kan man samtidig forøge det normerede Antal Senge paa Hospitalet med 30, hvilket naturligvis er en betydelig Gevinst. Det er jo ikke ubekendt, at Statens Sindssygehospitaler slaas med Pladsmangel, og i Beretningen for 1924 siger da ogsaa Overlægen ved Sindssygehospitalet i Middelfart: „Atter i Aar har Hospitalet faaet anbragt en Del Kvindepatienter paa Vedstedshospitalet. Det er derfor gaaet nogenledes med Optagelse af Kvinder, men er dog ikke lykkedes at faa Ventelisten for Kvinder tømt; paa Mandsiden har man saa godt som udelukkende maattet nøjes med at optage „tvangsindlagte“ Patienter og Observationspatienter og Forvaringspatienter og har stadig maattet tage sin Tilflugt til Benyttelse af Ekstra-